

1965 nr. 45 12. maí

Lög um eftirlit með útlendingum¹⁾

¹⁾ Löginn falla úr gildi 1. janúar 2003, sbr. 59. gr. l. 96/2002, um útlendinga.

■ **1. gr.** [Útlendingur sem kemur til landsins skal, nema annað sé ákveðið í reglum¹⁾ sem dómsmálaráðherra setur, hafa vegabréf eða annað kennivottorð sem viðurkennt er sem ferðaskilríki.

□ Útlendingur þarf að hafa vegabréfsáritun til að mega koma til landsins nema annað sé ákveðið í reglum sem dómsmálaráðherra setur. Þetta gildir ekki um útlending með dvalarleyfi útgefið af ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu. Sama á einnig við um útlending með bráðabirgðadvalarleyfi útgefið af þátttökuríki í samstarfinu, enda hafi hann einnig ferðaskilríki útgefið af sama ríki.

□ Vegabréfsáritun útgefin af ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu hefur gildi hér á landi ef það kemur fram í áritunni.

□ Dómsmálaráðherra getur sett reglur um skyldu til að hafa vegabréfsáritun þegar farið er um flugvöll.

□ Samkvæmt reglum²⁾ sem dómsmálaráðherra setur má gefa út sérstök ferðaskilríki handa útlendingi sem ekki getur með öðrum hætti aflað sér vegabréfs eða annars kennivottorðs.]³⁾

¹⁾ Rg. 148/1965, sbr. 514/1989 og 229/2001, sbr. og augl. 328/1983 og augl. 234/2001, sbr. 309/2001 og 76/2002. ²⁾ Rg. 624/1999. ³⁾ L. 25/2000, 1. gr.

■ **2. gr.** [Hver sá sem kemur til landsins skal þegar í stað gefa sig fram við vegabréfaeftirlitið eða næsta lögreglugyfirvald. Einnig skal hver sá sem fer af landi brott gefa sig fram við vegabréfaeftirlitið eða næsta lögreglugyfirvald. Þetta gildir þó ekki um för yfir innri landamæri Schengen-svæðisins.

□ Koma til landsins og för úr landi skal fara fram á stöðum og afgreiðslutímum sem dómsmálaráðherra hefur ákveðið með auglýsingu. Með leyfi hlutaðeigandi lögreglustjóra má víkja frá þessu. Einnig er heimilt að fara yfir innri landamæri Schengen-svæðisins utan viðurkenndra landamærastöðva.

□ Í reglum¹⁾ sem dómsmálaráðherra setur skal nánar kveðið á um landamæraeftirlit og heimild til að víkja frá ákvæðum 1. og 2. mgr. um för yfir innri landamæri Schengen-svæðisins.]²⁾

¹⁾ Rg. 624/1999, rg. 625/1999, rg. 626/1999, rg. 223/2001, sbr. 450/2001. ²⁾ L. 25/2000, 2. gr.

■ **3. gr.** Útlending, er kemur hingað á íslensku eða erlendu skipi eða loftfari og heyrir til áhöfn skipsins eða loftfarsins, má eigi afskrá, nema með leyfi [útlendingaeftirlitsins].¹⁾ Stjórnandi farartækisins ber ábyrgð á, að afskráning fari ekki fram án leyfis. Ef ætlunin er að skrá útlending á íslenskt eða erlent skip eða loftfar hér á landi, ber tafarlaust að tilkynna það lögreglunni. Stjórnandi farartækisins skal ganga úr skugga um, hvort útlendingurinn hafi nauðsynlegt atvinnuleyfi.

□ Skipstjóri, útgerðarmaður eða umboðsmaður hans hér á landi eru skyldir til að endurgreiða þann kostnað, sem brot á framangreindum reglum kann að valda hinu opinbera vegna ólöglegrar dvalar útlendingsins og heimsendingar hans, svo og kostnað vegna heimsendingar skipverja, sem strokið hefur í land eða orðið þar eftir, eða flutning hans um borð í skipið aftur. Dómsmálaráðherra getur sett reglur um skyldur skipstjóra, útgerðarmanns eða umboðsmanns hans hér á landi til að endurgreiða kostnað, er fallið hefir á hið opinbera vegna dvalar laumufarþega hér á landi og heimsendingar þeirra.

□ Reglur 2. mgr. gilda eftir því sem við á, um flugstjóra, flugfélög eða umboðsmenn þeirra hér á landi.

□ [Dómsmálaráðherra getur sett reglur²⁾ um skyldu stjórnanda loftfars sem kemur til landsins eða fer þaðan, svo og stjórnanda skips sem siglir yfir mörk landhelginnar á leið til eða frá íslenskri höfn, til að láta lögreglunni í té skrá um farþega og áhöfn.]³⁾

¹⁾ L. 133/1993, 10. gr. ²⁾ Rg. 223/2001, sbr. 450/2001. ³⁾ L. 25/2000, 3. gr.

■ **4. gr.** [Útlendingaeftirlitið veitir þau leyfi sem þarf til landgöngu og dvalar samkvæmt lögum þessum.

□ Dómsmálaráðherra getur veitt lögreglustjórum heimild til útgáfu slíksra leyfa, svo og sendiherrum og ræðismönnum Íslands erlendis.]¹⁾

□ [Heimilt er að semja við önnur ríki sem taka þátt í Schengen-samstarfinu um að sendiráð þeirra eða ræðismenn gefi út vegabréfsáritun.]²⁾

¹⁾ L. 133/1993, 11. gr. ²⁾ L. 25/2000, 4. gr.

■ **5. gr.** Útlendingar, sem þurfa sérstaka heimild til landgöngu samkvæmi ákvæðum 2. mgr. 1. gr. (visum), mega ekki dvelja hér lengur en vegabréfsáritun segir til um, nema sérstakt leyfi komi til.

□ [Útlendingum með dvalarleyfi útgefið af ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu er óheimilt án sérstaks leyfis að dvelja hér lengur en þrjá mánuði. Sama á við um útlending með bráðabirgðadvalarleyfi útgefið af þátttökuríki í samstarfinu, enda hafi hann einnig ferðaskilríki útgefið af sama ríki.

□ Öðrum útlendingum en greinir í 1. og 2. mgr. er óheimilt án sérstaks leyfis að dvelja hér lengur en þrjá mánuði á sex mánaða tímabili frá þeim degi þegar þeir komu fyrst til landsins eða ríkis sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu. Dómsmálaráðherra getur sett reglur um að útlendingar megi dvelja hér lengur ef um það hefur verið samið við önnur ríki.]¹⁾

¹⁾ L. 25/2000, 5. gr.

■ **6. gr.** [Prátt fyrir ákvæði 2. og 3. mgr. 5. gr. mega útlendingar, sem falla undir reglur samnings um Evrópska efnahagssvæðið um frjálsa fólksflutninga, sbr. 2. mgr., koma til landsins án sérstaks leyfis og dveljast hér í allt að þrjá mánuði frá því þeir komu til landsins. Ákvæðum 10.–13. gr. skal því aðeins beita gagnvart slískum útlendingum að það samrýmist þeim reglum.

□ Dómsmálaráðherra setur nánari reglur¹⁾ um framkvæmd reglna samnings um Evrópska efnahagssvæðið um frjálsa fólksflutninga sem varða undanþágu frá vegabréfsáritun og takmörkunum á heimild til komu til landsins og dvöl.]²⁾

□ [Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu gilda með sama hætti um útlendinga sem falla undir stofnsamning Fríverslunarsamtaka Evrópu.]³⁾

¹⁾ Rg. 674/1995. ²⁾ L. 133/1993, 12. gr. ³⁾ L. 76/2002, 1. gr.

■ **7. gr.** Í samninga við önnur ríki má setja ákvæði um gagnkvæmar undanþágur frá reglum um dvalarleyfi.

■ **8. gr.** Heimilt er dómsmálaráðherra að ákveða með reglugerð, að þeir, sem hýsa útlendinga gegn greiðslu eða ókeypis, skuli tilkynna það lögreglunni og veita þær upplýsingar um útlendinginn, sem nauðsynlegar eru.

□ Ráðherra getur ákveðið,¹⁾ að þeir, sem hýsa útlendinga gegn greiðslu, skuli, auk tilkynninga þeirra, er að framan greinir, eða í stað þeirra, halda löggiltá gestabók, sem lögreglan hefir aðgang að. Bókina skal geyma a.m.k. í tvö ár, eftir að hún er fullskráð.

¹⁾ Rg. 229/2001.

■ **9. gr.** Útlendingur er skyldur til að fera sönnur á, að hann sé sá, er hann segist vera, ef lögreglan krefst þess í tilefni af

upplýsingum, sem veittar hafa verið skv. 8. gr. eða af öðrum ástæðum.

□ Dómsmálaráðherra getur sett sérstakar reglur um tilkynningarskyldu útlendinga, meðan þeir dvelja hér á landi, svo og fyrirskipað, að þeir skulu ávallt bera vegabréf eða önnur kennivottorð og sýna þau lögreglunni, ef krafist er. Í reglugerð má kveða á um skyldu þjóðskrár og sjúkrasamlaga til þess að láta lögreglunni í té upplýsingar um útlendinga.

■ 10. gr. Meina ber útlendingi landgöngu:

1. Ef hann fullnægir ekki þeim reglum, sem settar eru skv. 1. gr. um ferðaskilríki og vegabréfsáritun, svo og samsvarandi reglum í Danmörku, Finnlandi, Noregi og Svíþjóð, ef hann ætlað að ferðast til þeirra landa.

2. Ef ætla má, að hann hafi eigi nægileg fjárráð sér til framfærslu hér á landi eða í Danmörku, Finnlandi, Noregi og Svíþjóð, ef hann ætlað að fara til þeirra landa, svo og til heimferðar.

3. Ef ætla má, að hann hafi í hyggju að ráða sig í vinnu hér á landi eða í Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð, án þess að hafa aflað sér leyfis til þess fyrirfram.

4. Ef ætla má, að hann muni vinna fyrir sér hér á landi, í Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð á ólögmætan eða óheiðarlegan hátt.

5. Ef hann hefir verið dæmdur hér á landi eða erlendis í [fangelsi]¹⁾ eða ætla má af öðrum ástæðum, að hann muni fremja refsiverðan verknad hér á landi eða í Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð.

6. Ef ætla má af fyrri hegðun hans eða af öðrum ástæðum, að tilgangur hans með komu hingað til lands eða til Danmerkur, Finnlands, Noregs eða Svíþjóðar sé að fremja skemmdarverk, stunda njósnir eða ólöglega upplýsingastarfsemi.

7. Ef honum hefir verið vísað héðan úr landi eða úr Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð, og hann reynir að koma aftur án leyfis.

8. Ef hann getur ekki framvísað gögnum til staðfestingar á tilgangi dvalar og aðstæðum meðan á dvöl stendur.

9. Ef hann er skráður í Schengen-upplýsingakerfi í því skyni að honum verði meinuð landganga.

10. Ef hann telst geta ógnað allsherjarreglu, þjóðaröryggi eða alþjóðasamskiptum ríkisins eða annars ríkis sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu.]²⁾

□ Heimilt er enn fremur að meina útlendingi landgöngu, ef nauðsynlegt er talið af öðrum ástæðum en þeim, er í 1. mgr. segir.

□ Lögreglustjóri kveður upp úrskurð um synjun landgönguleyfis eins fljótt og unnt er eftir komu útlendinga til landsins.

□ Nú ber útlendingur, að hann hafi orðið að leita sér hælis sem pólitískur flóttamaður, enda teljist framburður hans sennilegur, og má lögreglan þá eigi meina honum landgöngu. Leggja ber málið án tafar fyrir [útlendingaeftirlitið]³⁾ til úrskurðar. [Útlendingur á ekki rétt á hæli hér á landi ef krefja má annað ríki sem tekur þátt í samstarfi á grundvelli Dyflinarsamningsins frá 15. júní 1990 um að taka við honum.]⁴⁾

□ Samkvæmt ákvörðun [útlendingaeftirlitsins]³⁾ má meina útlendingi landgöngu, ef ætla má af öðrum ástæðum en um ræðir í 1. mgr., að hann sé kominn hingað til starfa eða athafna, sem eru ólöglegar, ósæmilegar eða hættulegar hagsmunum ríkisins eða almennings, eða högum útlendingsins er að öðru leyti svo háttáð, að vist hans hér á landi megi teljast hættuleg eða bagaleg hagsmunum ríkisins eða almennings.

Nú telur lögreglustjóri, að meina beri útlendingi landgöngu

af ástæðum, er raktar eru í þessari málsgrein, og ber þá að leggja málið undir úrskurð [útlendingaeftirlitsins]³⁾ svo fljótt sem því verður við komið.

□ Dómsmálaráðherra getur sett sérstakar reglur um synjun landgönguleyfis fyrir laumufarpega.

□ [Dómsmálaráðherra getur sett reglur um undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. að því er varðar útlending sem hefur dvalarleyfi eða vegabréfsáritun útgefna af ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu.]²⁾

¹⁾ L. 82/1998, 160. gr. ²⁾ L. 25/2000, 6. gr. ³⁾ L. 133/1993, 13. gr. ⁴⁾ L. 7/2001, 1. gr.

■ 11. gr. [Útlendingaeftirlitinu]¹⁾ er heimilt að vísa útlendingi úr landi:

1. Ef meina hefði mátt útlendingnum landgöngu af ástæðum, sem raktar eru í 1. mgr. 10. gr., og þær ástæður eru enn fyrir hendi.

2. Ef hann, af ásettu ráði eða þráð fyrir aðvörun löggregunnar, vanrækir ítrekað tilkynningarskyldu samkvæmt lögum þessum.

3. Ef hann brýtur gegn reglum um vegabréfsáritun, dvalarleyfi eða atvinnuleyfi eða skilyrðum, sem þau eru bundin. Sama gildir, ef hann hefir aflað sér leyfis með vísvitandi röngum upplýsingum eða með því að leyna í blekkingarskyni atvikum, er máli skipta.

4. Ef áframhaldandi dvöl hans hér á landi telst hættuleg hagsmunum ríkisins eða almennings, eða vist hans er óæskileg af öðrum ástæðum.

□ [Nú er heimilt að vísa útlendingi úr landi og getur þá útlendingaeftirlitið, ef ástæður mæla með því, lagt fyrir hann að verða brott úr landi innan tiltekins frests, enda sjái lögreglan um að þeim fyrirmælum verði hlýtt.]¹⁾

¹⁾ L. 133/1993, 14. gr.

■ 12. gr. Lögreglustjóra er heimilt að vísa útlendingi úr landi:

1. Ef hann hefir komist inn í landið án þess að gefa sig fram við íslenska, danska, finnska, norska eða sánska vegabréfaeftirlitið.

2. Ef honum hefir áður verið vísað héðan úr landi og hann er kominn til landsins aftur án tilskilins leyfis.

□ Lögreglustjóri getur enn fremur vísað úr landi útlendingi, sem ekki er danskur, finnskur, norskur eða sánskur ríkisborgari, ef honum hefir áður verið vísað úr landi í Danmörku, Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð og bannað að koma þangaað aftur, en kemur til Íslands án þess að hafa fengið leyfi til komu þangað eða til þess eða þeirra landa, er að framan greinir.

□ Ef um er að ræða tilvik, er falla undir 4. mgr. 10. gr., getur lögreglustjóri þó eigi vísað manni úr landi, en leggja ber þá málið undir úrskurð [útlendingaeftirlitsins]¹⁾ svo fljótt sem unnt er.

¹⁾ L. 133/1993, 15. gr.

■ 12. gr. a. Útlendingur má kæra til dómsmálaráðherra:

1. Ákvörðun um að synja honum um dvalarleyfi.
2. Ákvörðun um brottafall eða afturköllun dvalarleyfis.
3. Ákvörðun eða úrskurð um að vísa honum úr landi.
4. Úrskurð skv. 4. mgr. 10. gr.

□ Útlendingi skal leiðbeint um kæruheimild skv. 1. mgr. þegar honum er kynnt ákvörðun eða úrskurður.

□ Nú vill útlendingur nýta heimild til kæru og skal hann þá lýsa kæru yfir innan 15 daga frá því honum var kynnt ákvörðun eða úrskurður fyrir þeim sem það gerir. Ef kæru er lýst

yfir áður en ákvörðun eða úrskurði er framfylgt með brottvikningu úr landi freast framkvæmd þeirrar aðgerðar þar til úrskurður ráðherra er fenginn.]¹⁾

¹⁾ L. 133/1993, 16. gr.

■ **13. gr.** Nú hefir útlendur maður sest að hér á landi, og skal þá vísa honum burt, ef hann verður, áður en hann hefir dvalist hér full fimm ár samfleyyt, sekur að lagadómi um verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti. Skal þá tekið fram í refsíðomi, að sökunautur skuli verða af landi burt, þegar hann hefir þolað refsingu samkvæmt dómnnum.

■ **14. gr.** Nú hefir ákvörðun verið tekin um að vísa útlendingi úr landi, skv. 11., 12. eða 13. gr., og má þá jafnframt ákveða, að lagt sé fyrir hann bann gegn endurkomu til landsins, annaðhvort um tiltekkini tíma eða fyrir fullt og allt. Bannið skal bóka í gerðarbók um útlendinga, og skal þar getið um refsíabyrgð þá, er leiðir af broti gegn banninu.

□ Heimilt er [útlendingaeftirlitinu]¹⁾ að fella niður bann, skv. 1. mgr., ef ástæður mæla með því.

¹⁾ L. 133/1993, 17. gr.

■ **15. gr.** Lögreglunni ber að tryggja návist útlendings, þar til úrskurður fellur um það, hvort meina beri honum landgöngu eða vísa úr landi, svo og til framkvæmdar slískrar ákvörðunar. Í þeim tilgangi má leggja fyrir útlendinginn að mæta hjá lögreglunni á ákveðnum tímum eða banna honum fór úr ákveðnu takmarki. Nú verður eigi talið, að ráðstafanir þessar veiti fullnægjandi öryggi fyrir návist útlendings, og er þá heimilt að færa hann í gæslu, samkvæmt reglum . . .¹⁾ laga um meðferð opinberra mála . . .¹⁾ með þeim tilslökunum, er leiðir af eðli málsins.

□ Ef dráttur verður á framkvæmd brottflutnings fram yfir fjórtán daga, ber lögreglustjóra án tafar að skýra [útlendingaeftirlitinu]²⁾ frá ástæðum fyrir því.

¹⁾ L. 19/1991, 194. gr. ²⁾ L. 133/1993, 18. gr.

■ **16. gr.** [Útlendingur sem færður er úr landi samkvæmt lögnum skal greiða kostnað af brottför sinni. Útlendingurinn skal einnig greiða kostnað af gæslu eða fylgd með honum úr landi þegar þörf er á slíkum ráðstöfunum vegna þess að útlendingurinn fer ekki úr landi af sjálfsdáðum. Krafan er aðfararhæf og hún getur að auki verið grundvöllur þess að útlendingi verði síðar meinuð landganga. Lögreglunni er heimilt að leggja halð á farseðla sem finnast í fórum útlendings til notkunar við brottför.

□ Nú er útlendingi, sem komið hefur til landsins með skipi eða loftfari, meinuð landganga skv. 10. gr. og skal þá eigandi farsins eða leigutaki, og á þeirra vegum stjórnandi þess eða umbodoðsmaður hér á landi, annaðhvort taka útlendinginn um bord á ný eða flytja hann úr landi á annan hátt eða greiða kostnað sem hið opinbera hefur af því að færa útlendinginn úr landi. Á sama hátt er þeim skyld að taka fylgdarmenn um bord og greiða kostnað af fylgd með útlendingnum úr landi ef lögreglan telur þess þörf.

□ Kostnaður við að færa útlending úr landi sem ekki fæst greiddur skv. 1. eða 2. mgr. greiðist úr ríkissjóði.

□ Ábyrgð skv. 2. mgr. og 2. mgr. 3. gr. gildir ekki þegar farið er um innri landamæri Schengen-svæðisins.]¹⁾

¹⁾ L. 25/2000, 7. gr.

■ **17. gr.** Brot gegn lögum þessum eða reglum, settum samkvæmt þeim, varða sektum . . .¹⁾ eða fangelsi, allt að sex mánuðum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

□ Sömu refsingu skal sá hljóta, sem:

1. Aflar sér vegabréfs eða annars ferðaskilríkis á ólögmætan hátt með því að gefa yfirvaldi rangar upplýsingar eða leyna vísvitandi staðreyndum eða veldur því, að vegabréf eða annað ferðaskilríki er ekki með réttu nafni hans eða fæðingardegi.

2. Aflar sér í ólögmætum tilgangi fleiri en eins vegabréfs eða ferðaskilríkis, sem gefið er út á nafn hans.

3. Breytir eða fjarlægir í ólögmætum tilgangi hluta úr vegabréfi eða ferðaskilríki eða áritanir, sem þar eru.

[4. Kemur til landsins eða fer úr landi utan landamæra-stöðva eða afgreiðslutíma þeirra.

5. Hjálpar útlendingi til að dvelja ólöglega hér á landi eða aðstoðar hann í hagnaðarskyni við að dvelja ólöglega í ríki sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu.

6. Hjálpar útlendingi við að koma ólöglega til landsins eða aðstoðar hann í hagnaðarskyni við að komast ólöglega til annars ríkis sem tekur þátt í Schengen-samstarfinu.]²⁾

[7.]²⁾ Brýtur gegn fyrirmælum, sem gefin eru samkvæmt heimild í 14. gr., þessara laga eða ákvæðum eldri útlendingalöggjafar.

□ [Nú er útlendingur fluttur til landsins án þess að hafa fullnægjandi ferðaskilríki og er þá heimilt að gera eiganda flutningsfars, leigutaka eða stjórnanda þess sekt. Þegar brot er framið í starfsemi lögðila má gera honum sekt skv. II. kafla A almenra hegningarlaga.]²⁾

□ Tilraun til brota á lögum þessum og hlutdeild í þeim er refsiverð.

□ [Sá sem á hlutdeild í því að útlendingur kemst ólöglega inn í landið skal, auk refsíabyrgðar, skyldur til að greiða pann kostnað sem fellur á hið opinbera vegna ólöglegrar dvalar útlendingsins hér á landi og heimsendingar hans.]²⁾

¹⁾ L. 82/1998, 160. gr. ²⁾ L. 25/2000, 8. gr.

■ **18. gr.** Mál út af brotum gegn lögum þessum skal fara með að hætti opinberra mála.

□ Ef halda þarf ella [rannsókn]¹⁾ um hagi útlendra manna hér vegna einhværra atriða varðandi framkvæmd laga þessara, skal hún fara að hætti opinberra mála.

□ Sektur samkvæmt lögum þessum renna í ríkissjóð.

¹⁾ L. 19/1991, 195. gr.

■ **19. gr.** Enginn á kröfu á upplýsingum um yfirlýsingar, sem gefnar eru vegna umsóknar um leyfi til landgöngu, dvalar eða atvinnu, né um mál, er varða synjun um landgöngu, brottvísun eða niðurfellingu fyrirkipunar um vísan úr landi.

□ [Íslenskum stjórnvöldum er heimilt að veita erlendum stjórnvöldum upplýsingar um útlendinga vegna beiðni um dvalarleyfi, vegabréfsáritun eða hæli að því marki sem nauðsynlegt er til að fullnægja skuldbindingum Íslands vegna þátttöku í Schengen-samstarfinu [og samstarfi á grundvelli Dyflinarsamningsins frá 15. júní 1990].]¹⁾

□ Dómsmálaráðherra getur sett nánari reglur um hvaða upplýsingar skulu veittar skv. 2. mgr. og um skilyrði sem þarf að fullnægja til að upplýsingar verði veittar.]²⁾

¹⁾ L. 7/2001, 2. gr. ²⁾ L. 25/2000, 9. gr.

■ **20. gr.** [Útlendingaeftirlitið er sérstök stofnun. Ráðherra skipar forstjóra Útlendingaeftirlitsins til fimm ára í senn. Forstjóri skal vera lögfraeðingur.]¹⁾

□ Lögreglustjórar fara með útlendingaeftirlit, hver í sínu umdæmi, með aðstoð löggæslumanna. Í hverju lögsagnarumdæmi skal halda skrá yfir útlendinga, er þar dvelja. Heildarskrá yfir útlendinga skal vera í útlendingaeftirlitinu.

¹⁾ L. 23/1999, 1. gr.

■ **21. gr.** Nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara setur ráðherra með reglugerð.¹⁾

¹⁾ Rg. 148/1965, sbr. 514/1989 og 229/2001, sbr. augl. 328/1983.

■ **22. gr.** . . . Dómsmálaráðherra ákveður, hvenær ákvæði 2.

og 3. mgr. 5. gr., 1. mgr. 10. gr., 1. og 2. mgr. 12. gr. og 4. og 5. tölul. 2. mgr. 17. gr. koma til framkvæmda gagnvart Danmörku, Finnlandi, Noregi og Svíþjóð.